

**Have Viator qui Patriam quæris manentemque anhelas fedem! ... Non enim omnis
est mortuus B. Dn. Jvlivs Ernestvs Hahnivs ...**

[Güstrow?]: [Verlag nicht ermittelbar], [1751?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1806978520>

Druck Freier Zugang

66 Stücke

Wk1b Gen

2/2 -40

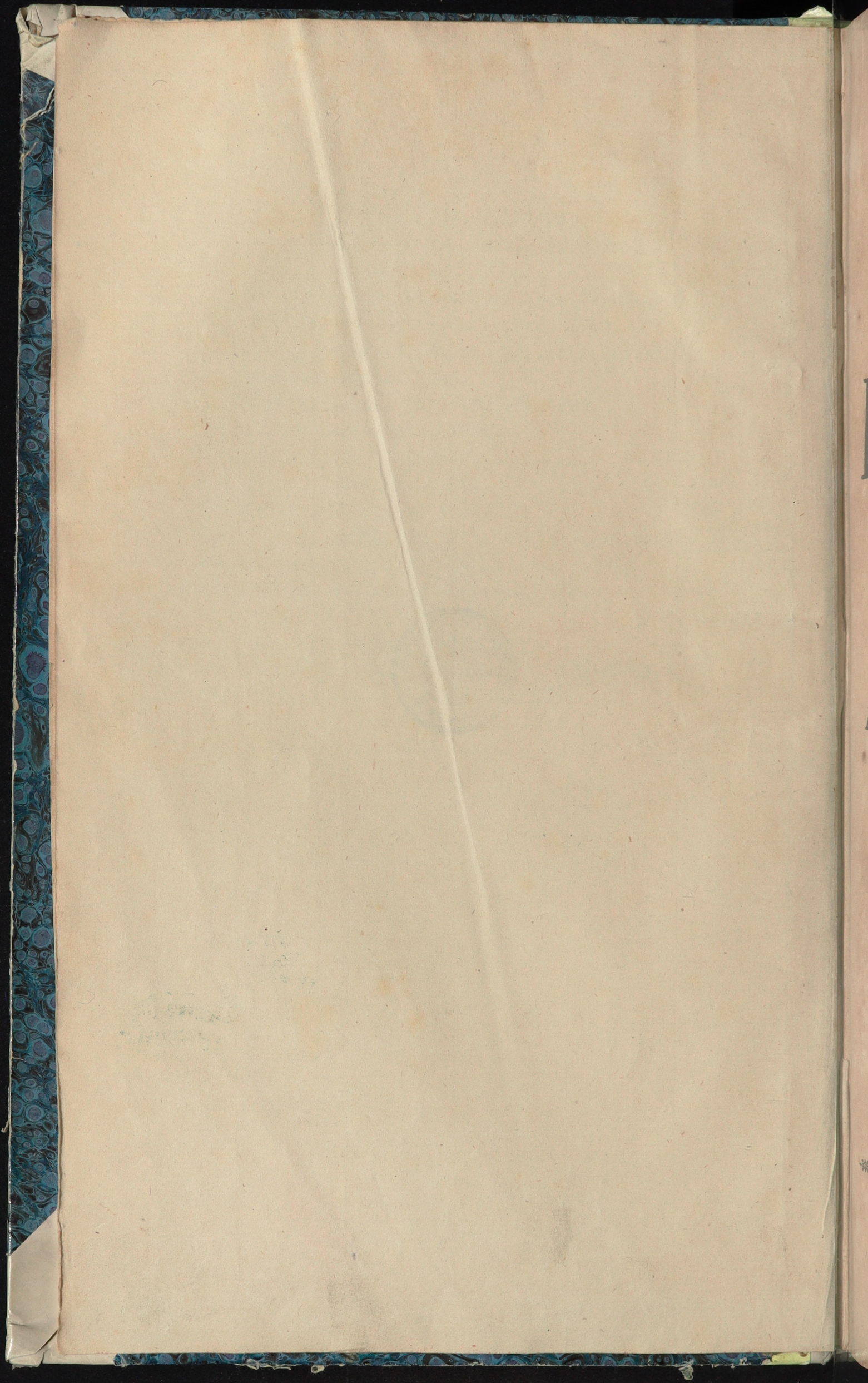
Inhaltsverzeichnis der Leichenprogramme
in alphabetischer Ordnung der gefeierten
Person mit Sterbejahr.

1. Arnd, Karl. 1721.
2. Bademüller, Johannes. 1723.
3. Baltzer, Jakob. 1706.
4. Becker, Heinrich. 1720.
5. Bergk, Catharina v., geb. v. Hecken. 1712.
6. Steinkopf, Margaretha, geb. Christian. 1719.
7. 8. Crohn [Krohn], Johann Adolph. 1750.
9. Darjes, Joachim. 1740.
10. Duve, Joh. Abraham. 1728.
11. Fabricius, Jakob. 1653.
12. Festing, Johannes. 1685.
13. Willebrand, Catharina Christine, geb. Fischer. 1742.
14. Eggerdes, Catharine Marg., geb. Gerdes. 1714.
15. Graumann, Christian Daniel. 1764.
16. Tielcke, Cath. Dorothea, geb. Giesen. 1719.
17. Glück, Friedrich Gottfried. 1707.
- 18-22. Grünenberg, Johann Peter. 1700.
23. Haberkorn, Joh. Balthasar. 1707.
24. 25. Hahn, Julius Ernst. 1751.
26. Henning, Anna Christina, verh. Redeker. 1718.
27. Hildebrand, Christian. 1712.
28. Knesebeck, Heinrich. 1719.
29. Lembke, Agneta, geb. Hinze. 1749.
30. Lesch, Daniel. 1707.
31. Lindemann, Eva, verh. Dugge. 1719.
32. Lindenberg, Kaspar. 1713.
33. Lüders, Marcus. 1738.
34. Mohr, Heinrich. 1729.
35. Schmidt, Helene Catharina, geb. Petersen. 1756.
36. Radow, Georg. 1699.
37. Müller, Christian. 1740.
38. Niehenck, Georg Vitus Heinrich. 1795.
39. Palthen, Samuel von. 1750.
40. Rhades, Georg Michael. 1758.

41. Rhon, Christoph Gottlieb. 1724.
42. Schelhamer, Henrica Maria, verh. Burchard. 1720.
43. Sandow, David. 1752.
44. (Saß), Charlotte Wilhelmine, geb. Thymne. 1787.
45. Schlaff, Agneta, geb. Lembke. 1748.
46. Vorast, Margareta Sophia, geb. Schleeff. 1758.
47. Schmidt, Jonas. 1745.
48.49. Starck, Samuel Christfried. 1769.
50. Gens Schuckmannia. 1706.
51-55. Schwartzkopff, Kaspar. 1691.
56. Senst, Johannes. 1723.
57. Sibeth, Nikolaus. 1721.
58. - , Catharina Elisabeth, geb. Siebrandt. 1719.
59. Sibrand, Catharina, verh. Radow. 1720.
60. Stever, Christian Michael. 1722.
61. Tielke, Joh. Joachim. 1724.
62. Vandewil, Alexandre de. 1684.
63. Stockmann, Anna Margareta, geb. Varenius. 1715.
64. Walther, Matthias Gustav. 1768.
65. Weidener, Johann Joachim. 1732.
66. Wolfrant, Dietrich. 1698.

Ko

251
Have Viator

qui Patriam quæris manentemque anhelas sedem!

Etiâ hic lapis, quia literatus est, cuique adstas, Te alliciet,

Tegit namque jacentem literatumque viatorem,

metam longarum viarum

post LXXIV. demum annos confectum.

Retegit autem opinione tua meliora,

pietatem non simulatam, doctrinam non vulgarem,

candorem & optimas quascunque virtutes, quas

Aula Meclenburgica observavit,

Ecclesia Scholæque suspexerunt,

Patria denique omnis & admirata est & coluit.

Non enim omnis est mortuus

B. DN. JVLIVS ERNESTVS HAHNIVS

quia optima & maxima ejus pars

vitavit Libitinam.

Audies autem, si liber, majora clarioraque

GRABOVIA

Sede **SERmæ** Ducis Matris viduæ

SERmorumque Filiorum Principum

in spem regiminis non fallacem, sed lætam,

utinam & diuturnam atque perpetuam!

incluta

quæ

Patrem, integritate vitæ quam maxime conspicuum,

& in scientiis Theologicis longe versatissimum,

inde ab Anno **MDCLXXIV.** fovebat alebatque

DN. JVLIVM ERNESTVM HAHNIVM,

ab origine ultima Symmystarum Lutheranorum oriundum,

cum **ANNA JÆGERIA**

felice utero Matrona atque conjuge

Ornatissima Ædilis Lubecensis, **ANDRÆ JÆGERI**, filia Virgine
primum futuri viatoris audiebat vagitum **A. R. S. MDCLXXVII.** propriæ Calendas Junii.

Cum gressus firmare inciperet tenellus Viator

viæ se statim accinxit

non scrupulosæ nec devix

sed quæ recta patebat in scholam Graboviensem

Peritissimo viæ omnisque futuræ vitæ Duce usus

Celeb. Viro, **DN. JOHANNÉ WIEZIO,**

qui non ita multo post viam præibat

patebatque Parchimensem

ignaro adhuc adolescenti testarum ipsique olim destinandarum

a **DEO**, viarum, Parchimensium.

Adolescentior factus

cum pl. Rev. Parens Grabovia, **A. P. V. MDCCXCV.** Sverinum evocaretur

ut **SERmo** Duci a confessionibus esset concionibusque aulicis

eam laudis viam duxit rectissimam

quam Majores sibi reliquissent tritam:

cumque præterea pectus Eidem esset non devium recti
 viam molitus est Lipsiam Misnicam
 acquisitam perfecturus eruditionem
 quæ A. R. S. cıııııııı. amico gremio novum excipiebat viatorem
 quem nunquam vidit nec audivit grassatorem
 nec ad suspecta declinantem diversoria
 sed clarissima frequentantem auditoria
 & in luce cum suis Cratippis ambulantiem
 viris, meo qualicunque encomio majoribus.
 In Philologicis enim & Philosophicis adhærebat lateri
 Cell. Virorum, DNN. von der Gardt & MENCKENII
 Theologorum interim corona, amore meritisque in Nostrum, certante
 CARPZOVIO, ITTIGIO, OLEARIO, RECHENBERGIO atque SELIGMANNO.
 In Eloquentia autem Sacra prævios habuit Duces
 M. FRID. WERNERVUM & M. HENRICVM PIPPINGIVM
 Neque publicam vitabat Academicam cathedram
 turpe ducens Academiam reliquisse
 sine documento incrementorum acquiritorum.
 Certatoris ergo induens personam
 sub præsidio ENGELCKENIANO A. cıııııııııı.
 disputabat *de Hostia Sternberga a Judæis confossa & cruciata.*
 Ex horum Institutionibus tantum sibi viatici in proximum reditum
 per indefessam comparaverat operam, ut
 plenior, melior, ditiorque repetere posset lares patrios
 vialibus certe oppido propitiis.
 Quia autem multas rerum Natura vias nobis aperuit
 & multis itineribus fata decurrunt,
 cautus erat noster Viator iisque præcinctus dotibus
 quæ omnes tenebant commendationis & gratiæ vias.
 Sed per gradus adscendere, non transilire, statuerat
 olim in recto ambulaturus.

Sereniss. enim Dux FRIDERICVS WILHELMVS, gl. m.

HAHNIOS, & Nostrum quam maxime observabat viatorem, quem
 A. Grevismoliam A. P. V. cıııııııı. viare clementissime iussit
 ut pietatis omnisque salutis viam Civibus traderet
 quibus etiam ita præfuit, ut plurimis profuerit, nemini nisi impiis obfuerit
 Gravem vero molem suis humeris impositam sentiens
 Lenimentum oneris, laboris solatium
 familiæ conservationem, vitæque jucundam comitem
 ELISABETAM HONSTEDTIAM
 fausto omine & convenienti sibi cognomine
 elegit adverforum secundorumque fidam sociam,
 Viri meritorum gloria & muneris gravitate venerabilis
 DN. THOMÆ HONSTEDTII
 Pl. Rev. Minist. Lubecens. per annos quam plurimos Senioris optime meriti
 Vitamque Fidei scriptis opereque ipso præstantis
 filiam natu tertiam,

atque foecundam vel ex solo nominis jucundo augurio matrem

quatuor sibi superstitum liberorum

1. ANNÆ ELISABETÆ

quam conjugali vinculo A. c1010ccxxiv. sibi associaverat
Patriæ nostræ Æsculapius, DN. D. JVSTVS PETRVS HABERKORNIVS
ex eaque filium multæ spei susceperat JVLIVM ERNESTVM
sed in optimo ætatis flore A. MDCCXXXIX. defunctum, ætatis XV.
postquam b. matris funus elatum vidisset A. MDCCXXX. ætatis XXVII.

2. HERMANNI JOACHIMI

Dicafterii provincialis Scribæ expeditissimi, b. parenti orbo solatii unici

3. IMMANUELIS ERNESTI

Ser. Duci viduæ in præfectura Mirovienti a rationibus
A. MDCCXLIX. defuncti, relicta vidua & Filia unica

4. M. JOHANNIS GOTTLIBII

Wismariens. ad D. Georgii Ecclesiastis, ex cujus dilectissima conjuge MAYOLIA

b. Avus unicum nepotem, cæteris vivaciorem, osculatus est.

Omni autem mole atque mola gravior

gratiorque erat surgens meritorum Hahniorum Fama atque cumulus
viamque aperiebat magis regiam, pari calcandam alacritate

B. PARCHIMUM enim, cujus templum adierat auditor
cujus Scholam Rectore WIEZIO & Conrect. CORDESIO frequentarat discipulus
vocabatur A. c1010cciv. ivto Nonar. JULII

Pastor Georgianus & Scholarcha.

Hic salvandis ita suo prælucebat exemplo

ut viæ, veritatis, vitæque Autorem felicissime secutus
ea ipse exequeretur quæ alios docebat, Act. I. I.
cultisque concionibus, animos Auditorum emendaret.

Qvem vero Αρχιποίμην, Princeps Pastorum, semel evexerat

Qvemque Parchimensium ovili per quinquennium jam commodaverat

hunc altius evehendum quoque decreverat

majora indies meriturum atque

animarum aucupio porro invigilaturum.

Nova proinde & tentanda & ineunda erat via

GUSTROVIAM

utque ex nomine suo divini ominis denuo esset certior

Tertio Nonarum JULII MDCCIX. donabatur iste

Coetui Sacro Templi Dominici Gustrovienfis.

Qvam strenuus & huic suæ Ecclesiæ ad omnem Christianam vitam fuerit hortator

Quantum roboris adfectis & ærumnis viæ vitæque nostræ
fere succumbentibus addiderit

Quantum denique solatii moribundis & in Patriam cogitantibus viatoribus attulerit
paucis equidem dici nequit.

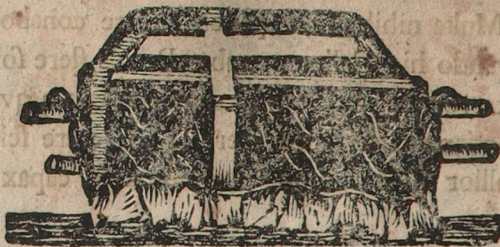
Multa nihilominus paucis efferre conabor.

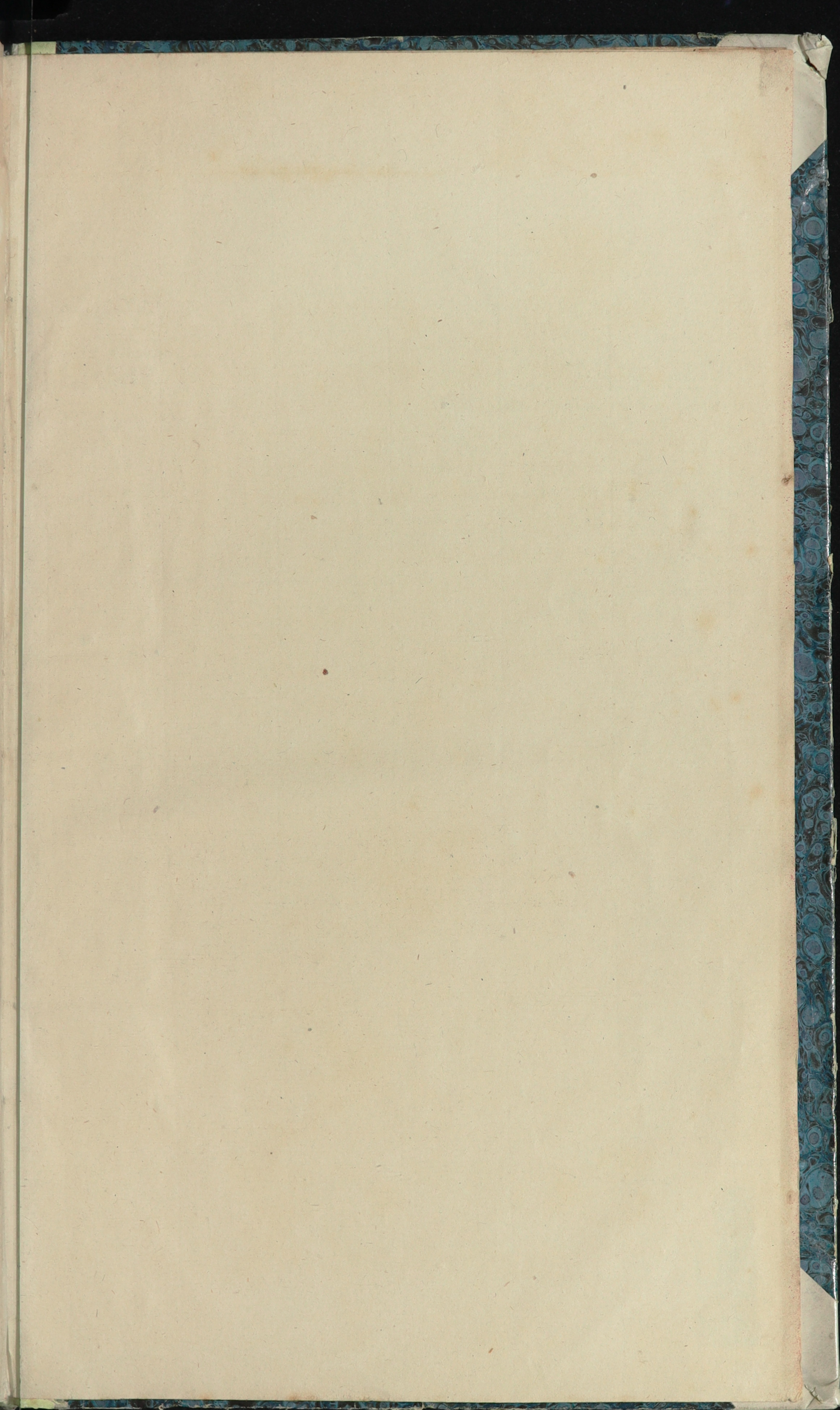
Quando hic Gallus cantabat Petrus flere solebat.

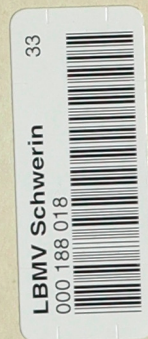
Malleus enim terrorque erat peccatorum petra etiam quavis duriorum
qvorum conscientiam ita terrere, terere & conterere scientissime callebat
ut cera mollior divinarumque promissionum capax redderetur.

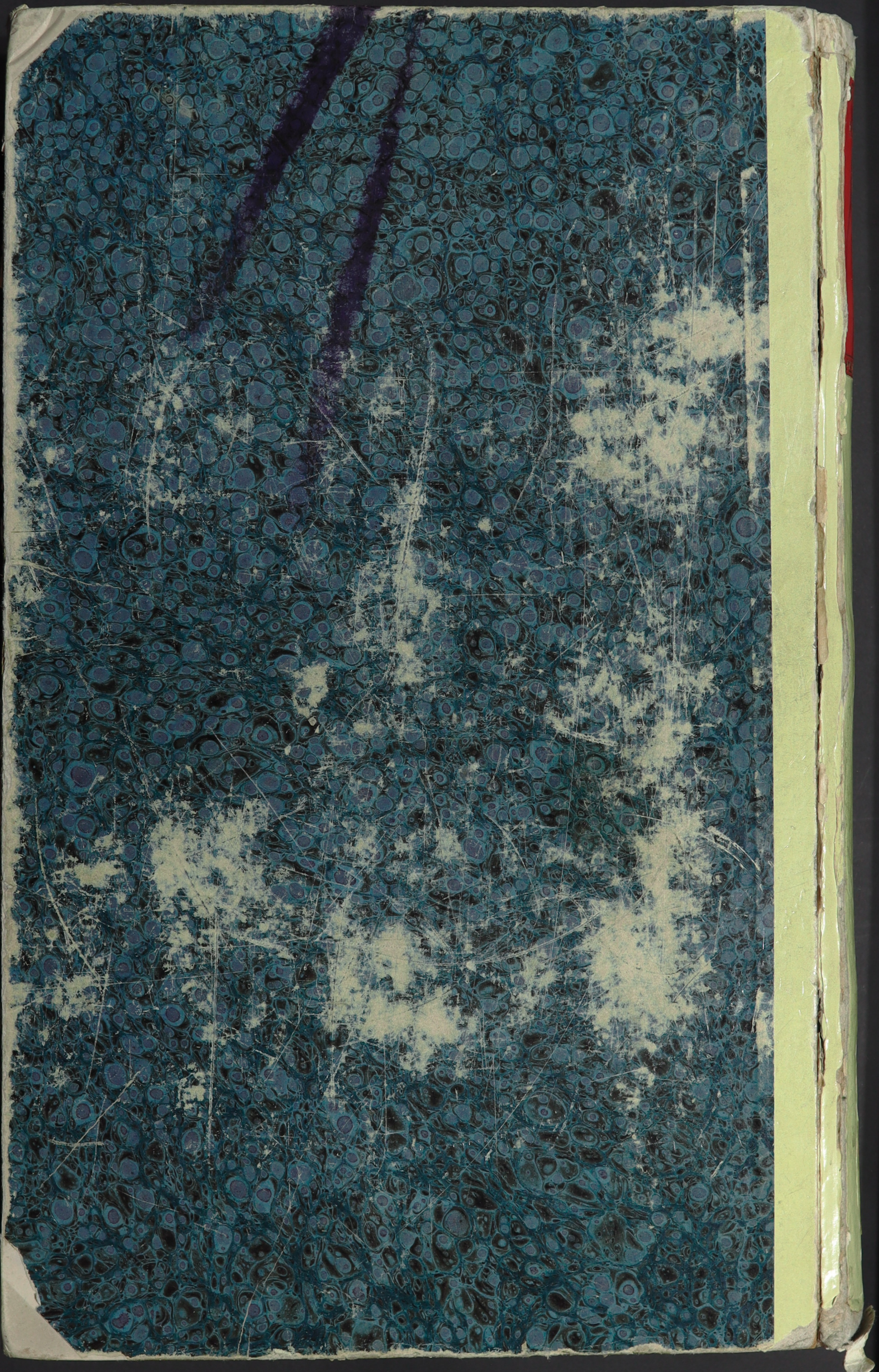
Felicem Gustroviam!
quam oportuit tali uti animarum curatore,
qui non dubius fuit peregrinator, sed
viarum molestias ipse patienter ferebat.
Vix vitæque suæ fidelem sociam
ELISABETAM HONSTEDTIAM
A. MDCCXVI. quarto iduum Aprilis amissam ita lugebat
ut XXXV. annos viduam egerit vitam.
Reliqua etiam funera domestica ita vidit elata
ut ea non ad mortem sed alteram vitam præcurrisse
suumque in beata patria adventum prævenisse sæpius prædicaret
Nihilo tamen fecius major imponebatur sarcina
cum non solum locum Senioris in Rev. Ministerio Gustroviensi
A. c1800cxxxiii. ascendere sed mox etiam
ex clementissime repetito **Ser. Ducis CAROLI LEOPOLDI** mandato
Superintendentis vices spartamque gerere debebat
quam ultra septennium bonis applaudentibus ornatam
haec Ducalis sequebatur gratia ut fessus delassatusque viator
Laborum curarumque impetraret adiutorem
Præcellentissimum DN. M. JOH. FRID. HAHNIUM, Fratruelem
Eloqvii flumine, ingeniiqve dotibus eximiis præpollentem.
Multa inde Senior Viator recreabatur solamine
PAULUS enim **TIMOTHEUM** sibi adjunxerat suum.
Sed vero tot itinerum angustias fractum
tanta viarum pericula emensum
morbifer autumnus
Lethali lecto ita detinuit affixum,
ut vitæ satur, æternitatis avidus esset.
Voti etiam sui damnatus
cælestem attigit ingressusque est patriam
A. O. R. c1800ccli. vii. iduum Martii, hora 9. ante merid.
Tibi vero **VIATOR**
Si non vernantes violas nec purpureos narcissos
tumulo Hahniano adspargere libitum esset,
cui inferetur prid. Calendarum Aprilis
cave tibi tamen
ne violes,
quin potius ita conficias viam tuam
ut cum **B. HAHNIO**, relicta lata illa, semper ingrediaris angustam
paucioribus subditam plantis.

B. M. moerens posuit M. D. R. G. R. A. 1751 d. 31. Martii.

arque foecundam vel ex solo nominis jucundo augurio matrem

quatuor sibi superstitum liberorum

1. ANNÆ ELISABETÆ

quam conjugali vinculo A. MDCCCXXIV. sibi associaverat

Patriæ nostræ Æsculapius, Dn. D. JUSTVS PETRVS HABERKORNIVS

ex eaque filium multæ spei susceperat JULIVM ERNESTVM

sed in optimo ætatis flore A. MDCCXXXIX. defunctum, ætatis XV.

postquam b. matris funus elatum vidisset A. MDCCXXX. ætatis XXVII.

2. HERMANNI JOACHIMI

Dicafterii provincialis Scribæ expeditissimi, b. parenti orbo solatii unici

3. IMMANUELIS ERNESTI

Ser. Duci viduæ in præfectura Miroviensi a rationibus

A. MDCCXLIX. defuncti, relicta vidua & Filia unica

4. M. JOHANNIS GOTTLIBII

Georgii Ecclesiastis, ex cujus dilectissima conjuge MAYOLIA

s unicum nepotem, cæteris vivaciorem, osculatus est.

Omni autem mole atque mola gravior

erat surgens meritorum Hahniorum Fama atque cumulus

que aperiebat magis regiam, pari calcandam alacritate

ARCHIMUM enim, cujus templum adierat auditor

store WIEZIO & Conrect. CORDESIO frequentarat discipulus

vocabatur A. MDCCXIV. ivto Nonar. JULII

Pastor Georgianus & Scholarcha.

Heic salvandis ita suo prælucebat exemplo

ia, veritatis, vitæque Autorem felicissime secutus

e exequeretur quæ alios docebat, Act. I. I.

isqve concionibus, animos Auditorum emendaret.

vero, Ἀρχιποίμην, Princeps Pastorum, semel evexerat

Parchimensium ovili per quinquennium jam commodaverat

hunc altius evehendum quoque decreverat

majora indies meriturum atqve

animarum aucupio porro invigilaturum.

Nova proinde & tentanda & ineunda erat via

GUSTROVIAM

ve ex nomine suo divini ominis denuo esset certior

tertio Nonarum JULII MDCCIX. donabatur iste

Coetui Sacro Templi Dominici Gustroviensis.

huic suæ Ecclesiæ ad omnem Christianam vitam fuerit hortator

tum roboris adflictis & ærumnis viæ vitæque nostræ

fere succumbentibus addiderit

solatii moribundis & in Patriam cogitantibus viatoribus attulerit

paucis eqvidem dici nequit.

Multa nihilominus paucis efferre conabor.

Quando hic Gallus cantabat Petrus flere solebat.

im terrorque erat peccatorum petra etiam quavis duriorum

scientiam ita terrere, terere & conterere scientissime callebat

mollior divinarumque promissionum capax redderetur.

